

Sygn. akt IV U 1318/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 października 2015 r. (Nr (...))

w sprawie E. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1318/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.10.2015 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748) odmówił ubezpieczonej E. O. przyznania prawa do renty rodzinnej, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 16.10.2015 r. nie uznała ubezpieczonej za niezdolną do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła E. O., która wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczona zarzuciła, iż zarówno Lekarz Orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska nie korzystali przed wydaniem orzeczenia z usług lekarzy konsultantów. Ponadto, zdaniem skarżącej, organ rentowy nie wziął pod uwagę choroby zawodowej stwierdzonej przez Państwowego Inspektora Sanitarnego w W. orzeczonej dnia 21.07.2011 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na treść orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 16.10.2015 r. Pozwany ZUS przyjął, iż niespełnione zostały przesłanki do przyznania ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej wymienione w art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o FUS.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona E. O., ur. (...), złożyła w dniu 8.10.2013 r., wniosek od pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do renty rodzinnej po zmarłym w 1.03.1999 r. mężu, S. O.. Decyzją z dnia 9.05.2014 r. pozwany ZUS odmówił wnioskodawczyni przyznania prawa do renty rodzinnej, gdyż w chwili śmierci męża nie osiągnęła ona wieku 50 lat i nie była niezdolna do pracy. Wiek tego również nie osiągnęła w ciągu 5 lat od śmierci męża, ani też w tym okresie nie stała się niezdolna do pracy. Ponadto, wnioskodawczyni nie sprawuje pieczy nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz niezdolnym do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej. Wyrokiem z dnia 19.02.2015 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie ubezpieczonej E. O. (k. 9 akt IV U 667/14). Wyrok ten ubezpieczona zaskarżyła do Sądu wyżej instancji. Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 18.06.2015 r. uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję (...) Oddział w S. i przekazał sprawę organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wymienionego wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, iż nie zostało ustalone w postępowaniu przed organem rentowym to, czy E. O. po dacie 30.11.2012 r. była niezdolna do pracy z powodu zgłaszanych przez nią schorzeń, a w szczególności, czy niezdolność, która powstała w 2010 r. tj., przed upływem 5 lat od ukończenia przez dziecko 18. roku życia trwa nieprzerwanie nadal i jaki jest przewidywany okres jej trwania. Ustalenie tej okoliczności było warunkiem ustalenia prawa do renty rodzinnej dla wdowy.

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania (...) Oddział w S., ubezpieczona została skierowana na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS. Ten ostatni organ po przebadaniu ubezpieczonej stwierdził u niej: zwyrodnienia wielostawowe i kręgosłupa bez zespołu neurologicznego z przebytymi obustronnymi operacjami nadgarstków z niewielkimi przykurczami obu rozciągnięć dłoniowych, przewlekłe zaburzenia nastroju. W ocenie Komisji Lekarskiej ZUS dysfunkcja układu nerwowego, ruchu, psychicznego, stwierdzona badaniem bezpośrednim, narusza sprawność organizmu w stopniu niewielkim. Naruszona sprawność nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy (k. 24-25 a. l.). Orzeczenie to wydane w dniu 16.10.2015 r. stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 23.10.2015 r., na mocy której pozwany ZUS odmówił E. O. przyznania prawa do renty rodzinnej (k. 42 a. r.).

W toku postępowania rozpoznawczego, w następstwie odwołania przez ubezpieczoną od decyzji z dnia 23.10.2015 r., Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, ortopedy, psychiatry i psychologa. Biegli wymienionych specjalności po zaznajomieniu się z dokumentacją z dotychczasowego leczenia ubezpieczonej oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego, zdiagnozowali u niej następujące schorzenia: stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni nadgarstka obustronnie w 2009 r. i 2010 r., bez istotnego upośledzenia siły i sprawności obu rąk, obustronny, niewielki przykurcz rozciągnięć dłoniowych bez wpływu na sprawność rąk, chorobę zwyrodnieniowo- dyskopatyczną kręgosłupa C, Th i L/S z nawracającym zespołem bólowym, bez ograniczenia jego ruchomości, chondropatię stawów kolanowych bez ograniczenia ruchomości stawów i sprawności chodu, chorobę zwyrodnieniową wielostawową bez istotnego ograniczenia funkcji stawów, dystymię (k. 20 a. s.). W ocenie biegłych, schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonej. Zachowane zostały bowiem funkcje sprawności ruchowej przy wydolnym chodzie. Ubezpieczona w toku postępowania przedłożyła dwa nowe dokumenty medyczne tj. kartę informacyjną leczenia szpitalnego na Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej z dnia 31.08.2016 r., a także wynik badania endoskopowego z dnia 5.09.2016 r. Biegli lekarze w opinii uzupełniającej stwierdzili, iż ubezpieczona przebyła operację usunięcia łękotki kolana lewego, jednakże nie kwalifikuje to do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy (k. 31 a. s.). W dalszej części postępowania odwoławczego E. O. złożyła kolejne dokumenty medyczne, tj. wyniki badań USG tętnic szyjnych i kręgowych, a także dokumentację dotyczącą leczenia osteoporozy i dotyczącą fizjoterapii jak również wynik badania radiologicznego, tj. mammografię (k. 46-74 a. s.). Sąd zobowiązał biegłych neurologa i ortopedę do wydania opinii uzupełniającej w celu odniesienia się do tej dokumentacji. Biegli, w opinii uzupełniającej stwierdzili, iż wyniki badań, które przedłożyła ubezpieczona oraz karty informacyjne z leczenia operacyjnego kolana lewego, a także wyniki badań USG nie dają podstaw do oceny, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy (k. 76 a. s.). Wynik badania mammografii piersi nie wskazuje, by ubezpieczona miała rozpoznaną chorobą nowotworową (k. 69 a. s.). E. O. nie zgadzała się również z opinią uzupełniającą argumentując, iż ma dalej problemy z kolanem i rękoma. Zarzuciła również biegłym, iż nie wspomnieli o chorobie zawodowej (k. 85 a. s.). W toku rozprawy ubezpieczona nie zgłaszała wniosków dowodowych.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych lekarzy są obiektywnymi dowodami aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonej. Biegli szczegółowo odnieśli się do schorzeń stwierdzonych u wnioskodawczyni argumentując, iż stopień ich zawansowania nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. Podstawowymi schorzeniami ubezpieczonej były schorzenia w postaci cieśni nadgarstków oraz narządu ruchu, tj. kręgosłupa i podstawy stawu kolanowego lewego. Ubezpieczona w przeszłości była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w zw. z chorobą zawodową i prawo do tego świadczenia miała przyznane do 30.11.2012 r. Na dalszy okres tego świadczenia E. O. organ rentowy nie przyznał renty, oddalając jej żądanie w drodze decyzji z dnia 23.11.2012 r. Decyzja ta była przedmiotem kontroli w postępowaniu odwoławczym w sprawie IV U 1097/12. W postępowaniu tym Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza neurologa, a także dopuścił dowód z opinii innych biegłych, tj. lekarza pulmonologa, specjalisty chorób wewnętrznych, lekarza psychiatry oraz reumatologa (k. 13-14 akt IV U 1097/12). Z treści tych opinii wynika, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy zarówno w zakresie następstw choroby zawodowej, tj. zespołu cieśni nadgarstka jak i z powodu chorób towarzyszących. W związku z tym Sąd Okręgowy oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 23.11.2012 r.

Ubezpieczona miała w przeszłości przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia i uprawnienie do tego świadczenia ustało z dniem 30.11.2012 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w związku z ustaleniem w przedmiotowej sprawie, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, nie przysługuje jej prawo do renty dla wdowy na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 i ust. 2 ustawy o FUS, gdyż warunkiem kontynuowania renty rodzinnej jest niezdolność do pracy, która powstała w 2010 r. tj. przed upływem 5 lat od ukończenia przez dziecko 18. roku życia. Ubezpieczona nie wykazała, aby była niezdolna do pracy. Bezsporne jest, iż E. O. nie spełniała innych przesłanek wymienionych w powołanym przepisie.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy odwołanie z mocy art. 477¹⁴ par. 1 kpc oddalił.